

คำไทยและอิทธิพลบางประการของภาษาไทยในภาษาเขมร

นางสาวกรรณิการ์ ชินะโชติ

002595

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2522

THAI WORDS AND SOME INFLUENCES OF THE THAI
LANGUAGE ON CAMBODIAN

Miss Kannikar Chinachote

A Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements

for the Degree of Doctor of Philosophy

Department of Thai

Graduate School

Chulalongkorn University

1979

หัวข้อวิทยานิพนธ์ คำไทยและอิทธิพลบางประการของภาษาไทยในภาษาเขมร
 โดย นางสาวกรรณิการ์ ชินะโชติ
 แผนกวิชา ภาษาไทย
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นาคสกุล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
 ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิปบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคิษฐ์ บุณนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตน์ ภาณุพงศ์)

..... กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นาคสกุล)

..... กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นววรรณ พันธุเมธา)

..... กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไรศรี วรสระวิน)

..... กรรมการ
 (อาจารย์ ทองสืบ ศุภะमारค)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ คำไทยและอิทธิพลบางประการของภาษาไทยในภาษาเขมร
 ชื่อผู้เขียน นางสาว กรรณิการ์ ชินะโชติ
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. กัญญา นาคสกุล
 แผนกวิชา ภาษาไทย
 ปีการศึกษา 2521

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มุ่งศึกษาคำที่ไทยและเขมรใช้ร่วมกัน เพื่อหาเกณฑ์ที่จะชี้ว่า คำใดเป็นคำไทยที่เขมรยืมไป ต่อจากนั้นจะศึกษาคำไทยและอิทธิพลบางประการของภาษาไทยในภาษาเขมร เพื่อให้ทราบลักษณะการเปลี่ยนแปลงของคำไทยที่เขมรยืมไป และเพื่อให้เห็นอิทธิพลที่ไทยมีต่อเขมรในด้าน การประกอบคำ ระบบการนับ การใช้คำบอกจำนวน และ การใช้คำลักษณนาม ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนรวบรวมข้อมูลภาษาเขมรยุคปัจจุบันจาก พจนานุกรมฉบับพุทธศาสนันนิต พ.ศ. 2512 และจากสิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ ข้อมูลภาษาเขมรยุคกลางจากจารึกนครวัดและเอกสารต่าง ๆ ข้อมูลภาษาเขมรยุคโบราณจากจารึก *Inscriptions du Cambodge* และจารึกบางหลักซึ่งอธิบายไว้ในวารสาร *Bulletin de l'Ecole Française d'Extrême Orient*

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มี 9 บท บทที่ 1 บทนำ ว่าด้วยวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย บทที่ 2 ว่าด้วยการเสนอข้อมูล สัญลักษณ์แบบต่าง ๆ ที่ใช้ การเปรียบเทียบรูปคำภาษาไทยกับภาษาเขมร และการแบ่งยุคภาษาเขมร บทที่ 3 วิเคราะห์หาเกณฑ์ที่จะกำหนดว่า คำที่ใช้ร่วมกันในภาษาไทยและภาษาเขมรนั้น คำใดเป็นคำไทย บทที่ 4 ศึกษา รูปเขียนและหน่วยเสียง ของคำไทยในภาษาเขมรทั้งที่เหมือนและที่แตกต่างจากไทย บทที่ 5 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงหน้าทีของคำไทยในภาษาเขมร บทที่ 6-8 ศึกษาอิทธิพลของภาษาไทยในภาษาเขมร เรื่องการประกอบคำ ระบบการนับ การใช้คำบอกจำนวน และการใช้คำลักษณนาม โดยศึกษาลักษณะเหล่านี้ในเขมรยุคปัจจุบัน เขมรยุคกลาง และเขมรยุคโบราณ

ตามลำดับ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ภาษาไทยมีอิทธิพลต่อภาษาเขมรในด้านการประกอบคำ ระบบการนับ การใช้คำบอกจำนวน และการใช้คำลักษณนามจริง และอิทธิพลเหล่านี้เริ่มปรากฏในเขมรยุคกลาง เป็นส่วนใหญ่ บทที่ ๑ บทสรุปและขอเสนอแนะ ในภาคผนวกมี รายการคำไทยในภาษาเขมรที่ได้พิจารณาในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ทั้งหมด เทียบกับคำไทยในภาษาไทยโดยเรียงตามลำดับอักษรไทย และรายการคำไทยในภาษาเขมรจัดเป็นกลุ่มตามหัวข้อที่ได้เสนอในวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้เสนอข้อมูลเพิ่มเติมที่ทำให้สรุปผลการศึกษาได้อย่างแน่นอนว่า ภาษาไทยมีอิทธิพลต่อภาษาเขมรในด้านคำยืม การสร้างคำ ระบบการนับ และโครงสร้างทางไวยากรณ์

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THESIS TITLE : Thai Words and Some Influences of the Thai
Language on Cambodian

NAME : Miss Kannikar Chinachote

THESIS ADVISOR : Associate Professor Karnchana Nacaskul, Ph.D.

DEPARTMENT : Thai

ACADEMIC YEAR : 1978

ABSTRACT

This thesis is a study of words which are used in both the Thai and Cambodian languages so as to set the criteria for identifying words borrowed from Thai into Cambodian. It then goes on to study the changes in such borrowed words, the Thai influences on word formation, the counting system, and the use of numeral terms and classifiers in Cambodian. In this study, the data of Modern Khmer are collected from the Cambodian Dictionary of the Buddhist Institute (1969) and various printed matters, the data of Middle Khmer from Angkor Wat Inscriptions and other documents, and the data of Old Khmer from Inscriptions du Cambodge as well as some inscriptions in Bulletin de l'Ecole Française d'Extrême Orient.

The thesis is divided into nine chapters. Chapter 1 is an introduction describing the purpose and the scope of

the analysis. Chapter 2 is the presentation of the data, various symbols used in the work, comparison of Thai and Cambodian words, and the chronological division of the Cambodian language. Chapter 3 is the analysis of the data to set the criteria for identifying Thai words which are used in the Cambodian language. Chapter 4 is the study of the similarities and differences of graphemes and phonemes of these words in Thai and Cambodian. Chapter 5 discusses the functions of Thai words in Cambodian. Chapter 6, 7 and 8 deal with influences of the Thai language on Cambodian in word formation, the counting system, and the use of numeral terms and classifiers in Modern Khmer, Middle Khmer and Old Khmer. The result of this study is that the Thai language has influenced Cambodian on word formation, the counting system, and the use of numeral terms and classifiers. These influences mostly occurred in Middle Khmer. Conclusion and principal suggestions are given in Chapter 9. In the appendix, there are a list of all Thai words in Cambodian as studied in this thesis compared with those in Thai which arranged in alphabetical order, and also a list of Thai words in Cambodian, classified according to the topics given in the thesis.

This thesis is an additional contribution to the fields of study leading to the conclusion that the Thai language has a definite influence on the language of

neighbouring Cambodians in borrowed words, word formation, counting system as well as grammatical structures.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยวามกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา นาคสกุล อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ตลอดเวลาที่ดำเนินการวิจัย ท่านได้ให้คำแนะนำ แนวทางการในการค้นคว้า ตลอดจนได้ตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วนทั้งในด้านภาษาและเนื้อความ ผู้วิจัยระลึกถึงพระคุณของท่านอย่างยิ่ง

อนึ่ง รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ภาณุพงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นววรรณ พันธุเมธา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุไรศรี วรตะริน และอาจารย์ทองสืบ ศุภะมาร์ค ได้กรุณาตรวจแก้วิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสี่ท่านเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ศรีสุวัฒน์ มลิินทาบูลย์ ผู้บอกภาษาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย

๖

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

๗

กิตติกรรมประกาศ

๘

รายการตารางประกอบ

๙

บัญชีอักษรย่อชื่อจารึกและหนังสือบางเล่มที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูล
บทที่

๙

1 บทนำ

1

2 การเสนอข้อมูล

12

2.1 การถ่ายตัวอักษรแทนเสียง

13

2.1.1 การเปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะ

13

2.1.2 การเปรียบเทียบหน่วยเสียงสระ

15

2.1.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย

17

2.2 การถ่ายตัวอักษร

17

2.2.1 การถ่ายตัวอักษรเขมรเป็นไทย

18

2.2.1.1 การถ่ายตัวพยัญชนะ

18

2.2.1.2 การถ่ายตัวสระ

20

	2.2.1.2.1 สระจม	20
	2.2.1.2.2 สระลอย	22
	2.2.1.3 เครื่องหมายอื่น ๆ ที่ใช้ประกอบการเขียน	23
	2.2.2 การถ่ายตัวอักษรโรมันเป็นไทย	24
	2.3 การเทียบพยางค์	30
	2.4 การแบ่งยุคภาษาเขมร	32
3	เกณฑ์การพิจารณาคำไทยในภาษาเขมร	34
	3.1 อักษรวิธีและระบบเสียง	35
	3.1.1 พยัญชนะต้นในภาษาเขมรที่แทนเสียง /m/, /n/, /l/, /y/ และ /v/	36
	3.1.1.1 พยัญชนะต้นในภาษาเขมรที่แทนเสียง /m/, /n/ และ /l/	36
	3.1.1.2 พยัญชนะต้นในภาษาเขมรที่แทนเสียง /y/ และ /v/	37
	3.1.2 พยัญชนะต้นในภาษาเขมรเขียนด้วย ท	38
	3.1.3 พยัญชนะต้นในภาษาเขมรเขียนด้วย ณ	39
	3.1.4 คำที่ตรงกับคำที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทยเป็น /f/	40
	3.1.5 คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นหน่วยเสียงควบ พยัญชนะระเบิดกับ พยัญชนะข้าง ภาษาไทยเป็นพยัญชนะระเบิดไม่มีลม แต่ในภาษาเขมรเป็นเสียงระเบิดมีลม	42

3.1.6	ความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นไปตามปกติของหน่วยเสียงสระโฆะ และหน่วยเสียงสระอโฆะ กับหน่วยเสียงพยัญชนะต้น ในภาษาเขมร	43
3.1.7	คำที่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ในภาษาไทย	44
3.1.8	คำที่ลงอุปสรรคภาษาไทย	48
3.1.9	วิธีการเขียนของไทยที่ปรากฏในภาษาเขมร	48
3.1.9.1	คำเขมรที่พยางค์ต้นเขียนด้วยเครื่องหมาย วิสรรชนีย์	48
3.1.9.2	คำเขมรที่เขียนด้วยเครื่องหมายสังโยคสัญญา	49
3.2	รูปคำและความหมาย	51
3.2.1	คำสองพยางค์ในภาษาเขมรตรงกับคำประสมในภาษาไทย	51
3.2.1.1	คำสองพยางค์ในภาษาเขมรมีความหมาย ตรงกับคำประสมในภาษาไทย	52
3.2.1.2	คำสองพยางค์ในภาษาเขมรมีความหมาย แคบกว่าคำประสมในภาษาไทย	54
3.2.1.3	คำสองพยางค์ในภาษาเขมรมีความหมาย คล้ายคลึงกับคำประสมในภาษาไทย	56
3.2.2	คำสองพยางค์ในภาษาเขมรตรงกับหน่วยคำอิสระ สองหน่วยคำในภาษาไทย	58
3.2.3	คำสองพยางค์ในภาษาเขมรตรงกับคำเสริมสร้อย ในภาษาไทย	62

3.2.4	หน่วยคำไม่อิสระของคำซ้อนในภาษาเขมรตรงกับ หน่วยคำอิสระในภาษาไทย	66
3.2.5	หน่วยคำอิสระของคำประสมในภาษาเขมรตรงกับหน่วยคำ อิสระในภาษาไทย	72
3.3	วิธีการใช้คำ	73
3.3.1	คำที่ไต่กับบุคคลเฉพาะกลุ่ม	74
3.3.1.1	คำราชาศัพท์	74
3.3.1.2	คำสมณศัพท์	76
3.3.2	คำที่ไต่เฉพาะถิ่น	76
3.3.3	คำที่ไต่ในบริบทหรือกรอ	79
3.3.4	คำที่ไต่เฉพาะความบางความหรือคำบางคำ	80
3.3.4.1	คำที่ไต่เฉพาะกับความบางความ	80
3.3.4.2	คำที่ไต่เฉพาะกับคำบางคำ	83
3.4	คำที่ปรากฏในภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ	91
4	รูปเขียนและหน่วยเสียงของคำไทยในภาษาเขมร	99
4.1	รูปเขียนและหน่วยเสียงตรงกัน	104
4.2	เฉพาะรูปเขียนตรงกัน หน่วยเสียงต่างกัน	105
4.2.1	หน่วยเสียงพยัญชนะต้นต่างกัน	105
4.2.1.1	หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว	105

4.2.1.2	หน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ	105
4.2.2	หน่วยเสียงสระต่างกัน	106
4.2.2.1	สระระดับสูงเปลี่ยนเป็นสระระดับกลาง	107
4.2.2.2	สระระดับกลางเปลี่ยนเป็นสระประสม	107
4.2.2.3	สระระดับต่ำเปลี่ยนเป็นสระประสม	107
4.2.2.4	สระระดับต่ำเปลี่ยนเป็นสระระดับกลาง	108
4.3	เฉพาะหน่วยเสียงตรงกัน รูปเขียนต่างกัน	109
4.3.1	รูปพยัญชนะต้นต่างกัน	109
4.3.1.1	พยัญชนะต้นเดี่ยว	109
4.3.1.2	พยัญชนะต้นคู่	111
4.3.1.2.1	พยัญชนะต้นคู่เสียงเดี่ยว	111
4.3.1.2.2	พยัญชนะต้นคู่เสียงควบ	112
4.3.2	รูปพยัญชนะตัวสะกดต่างกัน	112
4.3.3	รูปสระต่างกัน	114
4.4	รูปเขียนและหน่วยเสียงต่างกัน	114
4.4.1	เปลี่ยนเสียงเพื่อให้รูปตรงหรือใกล้เคียง	115
4.4.2	เปลี่ยนรูปเพื่อให้เสียงตรงกับเสียงเดิม	117
4.4.3	เปลี่ยนเสียงทำให้รูปเปลี่ยน	117

4.4.3.1	หน่วยเสียงพยัญชนะต้น	117
4.4.3.2	หน่วยเสียงสระ	118
4.4.4	เปลี่ยนรูปและเสียง	119
4.4.4.1	รูปพยัญชนะเสียงพยัญชนะ	119
4.4.4.2	รูปสระเสียงสระ	121
5	หน้าที่ของคำไทยในภาษาเขมร	126
5.1	คำไทยในภาษาไทยและคำไทยในภาษาเขมรที่ทำหน้าที่ อย่างเดียวกัน	132
5.1.1	คำไทยในภาษาไทยและคำไทยในภาษาเขมรที่ปรากฏใน ประโยคเดียวกันได้โดยไม่เปลี่ยนหน้าที่และความหมาย	132
5.1.1.1	คำนาม	132
5.1.1.2	คำกริยา	133
5.1.1.3	คำช่วยหน้ากริยา	135
5.1.1.4	คำกริยาคุณศัพท์	135
5.1.1.5	คำกริยาวิเศษณ์	136
5.1.1.6	คำลักษณนาม	137
5.1.1.7	คำสรรพนาม	138
5.1.1.8	คำเกี่ยวกับจำนวน	138
5.1.1.9	คำบุพบท	139

5.1.2 คำไทยในภาษาไทยและคำไทยในภาษาเขมรที่ปรากฏ ในประโยคเดียวกันได้โดยไม่เปลี่ยนหน้าที่แต่เปลี่ยน ความหมาย	140
5.1.2.1 คำนาม	141
5.1.2.2 คำกริยาคุณศัพท์	141
5.1.3 คำไทยในภาษาไทยและคำไทยในภาษาเขมรที่ไม่ปรากฏ ในประโยคเดียวกันทั้ง ๆ ที่มีหน้าที่และความหมาย อย่างเดียวกัน	141
5.1.3.1 คำกริยา	142
5.1.3.2 คำกริยาวิเศษณ์	142
5.1.3.3 คำบุพบท	143
5.1.4 คำไทยในภาษาไทยและคำไทยในภาษาเขมรที่ทำหน้าที่ อย่างเดียวกันแต่เปลี่ยนความหมายและไม่ปรากฏใน ประโยคเดียวกัน	143
5.1.4.1 คำนาม	143
5.1.4.2 คำกริยา	144
5.1.4.3 คำกริยาคุณศัพท์	146
5.1.4.4 คำกริยาวิเศษณ์	147
5.2 คำไทยในภาษาไทยที่มีหน้าที่มากกว่าคำไทยในภาษาเขมร	148
5.2.1 คำนาม - คำลักษณนาม / คำลักษณนาม	148

5.2.2 คำกริยาสกรรม - คำลักษณนาม / คำลักษณนาม	150
5.2.3 คำกริยาสกรรม - คำนาม / คำกริยาสกรรม	151
5.2.4 คำกริยาสกรรม - คำกริยาอกรรม // คำกริยาสกรรม	151
5.2.5 คำกริยาสกรรม - คำกริยาวิเศษณ์ / คำกริยาสกรรม	152
5.2.6 คำกริยาสกรรม - คำกริยาคุณศัพท์ / คำกริยาสกรรม หรือ คำกริยาคุณศัพท์	153
5.2.7 คำกริยาอกรรม - คำกริยาสกรรม / คำกริยาอกรรม	154
5.2.8 คำกริยาอกรรม - คำกริยาคุณศัพท์ / คำกริยาอกรรม	155
5.2.9 คำกริยาอกรรม - คำกริยาวิเศษณ์ / คำกริยาอกรรม หรือ คำกริยาวิเศษณ์	156
5.2.10 คำกริยาคุณศัพท์ - คำกริยาวิเศษณ์ / คำกริยาคุณศัพท์	158
5.3 คำไทยในภาษาไทยที่มีหน้าพยางค์น้อยกว่าคำไทยในภาษาเขมร	159
5.3.1 คำนาม / คำนาม - คำกริยาอกรรม	159
5.3.2 คำกริยาอกรรม / คำกริยาอกรรม - คำกริยาสกรรม	160
5.3.3 คำกริยาอกรรม / คำกริยาอกรรม - คำกริยาคุณศัพท์	160
5.3.4 คำกริยาอกรรม / คำกริยาอกรรม - คำกริยาวิเศษณ์	161
5.4 คำไทยในภาษาไทยและคำไทยในภาษาเขมรที่ทำหน้าที่ต่างกัน	162
5.4.1 คำนาม / คำกริยาสกรรม	163
5.4.2 คำกริยาสกรรม / คำนาม	163

5.4.3	คำนาม / คำกริยาคุณศัพท์	163
5.4.4	คำกริยาคุณศัพท์ / คำนาม	164
5.4.5	คำกริยาอาการ / คำกริยาอาการ	164
5.4.6	คำกริยาอาการ / คำกริยาอาการ	164
5.4.7	คำกริยาอาการ / คำกริยาวิเศษณ์	165
5.4.8	คำกริยาวิเศษณ์ / คำกริยาอาการ	166
5.4.9	คำนาม / คำสรรพนาม	167
5.4.10	คำกริยาอาการ / คำกริยาวิเศษณ์	167
5.4.11	คำกริยาอาการ / คำกริยาคุณศัพท์	168
5.4.12	คำกริยาคุณศัพท์ / คำกริยาวิเศษณ์	168
5.4.13	คำบอกจำนวน / คำกริยาอาการ	169
6	การประกอบคำ	175
6.1	การสร้างคำนามด้วยการเติมหน่วยคำไม่อิสระ	176
6.1.1	การเติมหน่วยหน้าศัพท์	176
6.1.2	การเติมหน่วยกลางศัพท์	177
6.2	การประสมคำ	178
6.2.1	คำที่หนึ่งเป็นคำ "การ"	179
6.2.2	คำที่หนึ่งเป็นคำ "เสจจฎฐี"	179
6.3	อิทธิพลภาษาไทยในการสร้างคำนามแบบหนึ่งในภาษาไทย	181

6.4	การสร้างคำกริยาการีตด้วยการเติมหน่วยคำไม่อิสระ	188
6.4.1	การเติมหน่วยหน้าศัพท์	188
6.4.2	การเติมหน่วยกลางศัพท์	189
6.5	การเรียงคำ	190
6.6	อิทธิพลภาษาไทยในการสร้างคำกริยาแบบหนึ่งในภาษาเขมร	191
7	ระบบการนับและการใช้คำบอกจำนวน	194
7.1	คำบอกจำนวน	194
7.1.1	คำบอกจำนวนเขมรยุคปัจจุบัน	194
7.1.2	คำบอกจำนวนเขมรยุคกลาง	195
7.1.3	คำบอกจำนวนเขมรยุคโบราณ	196
7.2	การคำนวณ	199
7.2.1	การคำนวณเลขในเขมรยุคปัจจุบัน	200
7.2.2	การคำนวณเลขในเขมรยุคกลาง	201
7.2.3	การคำนวณเลขในเขมรยุคโบราณ	202
7.3	การเขียนจำนวนเลขในภาษาเขมร	206
7.3.1	เขียนเป็นคำพูด	207
7.3.2	เขียนเป็นตัวเลข	207
7.3.3	เขียนเป็นคำพูดนำตัวเลข	208
7.4	อิทธิพลภาษาไทยในระบบการนับและการใช้คำบอกจำนวน ในภาษาเขมร	210

7.4.1	อิทธิพลค่านับออกจำนวน	210
7.4.2	อิทธิพลค่านับการคำนวณ	212
8	การใช้คำลักษณนาม	216
8.1	คำลักษณนาม	218
8.1.1	เขมรยุคปัจจุบัน	219
8.1.1.1	คำลักษณนามบอกการตั้งดวงวัด	219
8.1.1.2	คำลักษณนามบอกบุคคล	235
8.1.1.3	คำลักษณนามบอกเวลา	236
8.1.1.4	คำลักษณนามบอกสิ่งของ	237
8.1.1.5	คำลักษณนามบอกสถานที่	242
8.1.1.6	คำลักษณนามบอกทั่วไป	243
8.1.1.7	คำลักษณนามบอกกริยา	244
8.1.2	เขมรยุคกลาง	244
8.1.2.1	คำลักษณนามบอกการตั้งดวงวัด	246
8.1.2.2	คำลักษณนามบอกบุคคล	247
8.1.3	เขมรยุคโบราณ	247
8.1.3.1	คำลักษณนามบอกการตั้งดวงวัด	250
8.1.3.2	คำลักษณนามบอกเวลา	254

8.2	ตำแหน่งคำลักษณนามในโครงสร้างนามวลีและกริยาวลี	255
8.2.1	เขมรยุคปัจจุบัน	256
8.2.1.1	โครงสร้างนามวลีแบบที่ 1 : คำนาม - คำบอกจำนวน - คำลักษณนาม	256
8.2.1.2	โครงสร้างกริยาวลี : คำกริยา - คำบอกจำนวน - คำลักษณนาม	258
8.2.2	เขมรยุคกลาง	259
8.2.2.1	โครงสร้างนามวลีแบบที่ 1 : คำนาม - คำบอกจำนวน - คำลักษณนาม	259
8.2.2.2	โครงสร้างนามวลีแบบที่ 2 : คำนาม - คำลักษณนาม - คำบอกจำนวน	261
8.2.2.3	โครงสร้างกริยาวลี : คำกริยา - คำบอกจำนวน - คำลักษณนาม	265
8.2.3	เขมรยุคโบราณ	265
8.2.3.1	โครงสร้างนามวลีแบบที่ 1 : คำนาม - คำบอกจำนวน - คำลักษณนาม	266
8.2.3.2	โครงสร้างนามวลีแบบที่ 2 : คำนาม - คำลักษณนาม - คำบอกจำนวน	267
8.3	อิทธิพลของคำลักษณนามภาษาไทยในภาษาเขมร	271
8.3.1	การยืมคำ	272

บทที่	หน้า
8.3.2 การพิมพ์	275
8.3.3 ตำแหน่งคำลักษณะนามในโครงสร้างนามวลีและกริยาวลี	276
8.3.3.1 โครงสร้างนามวลี	276
8.3.3.2 โครงสร้างกริยาวลี	280
9 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	282
บรรณานุกรม	297
ภาคผนวก	304
ประวัติการศึกษา	368

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

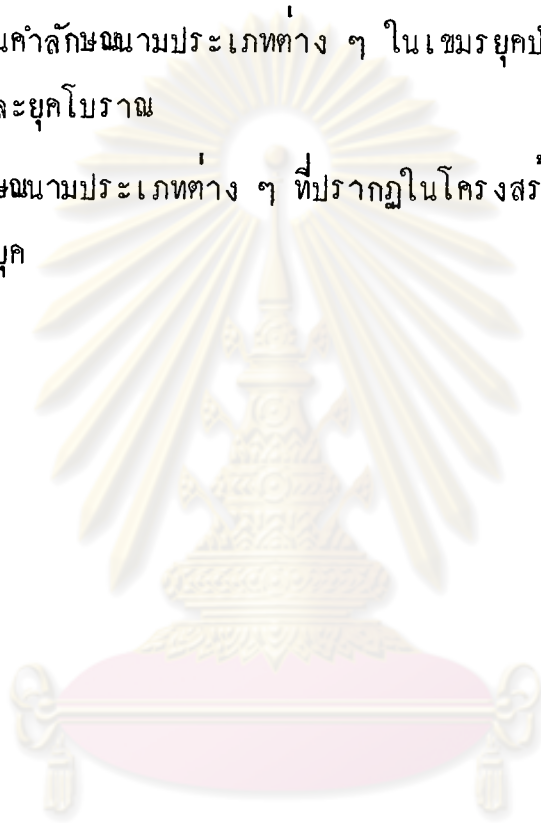
ตารางที่		หน้า
1	แสดงการ เปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะต้นภาษาไทยและ ภาษาเขมรพร้อมทั้งลักษณะเสียงและที่เกิด	14
2	แสดงการ เปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะตัวสะกดภาษาไทยและ ภาษาเขมร	15
3	แสดงการ เปรียบเทียบหน่วยเสียงสระเดี่ยวภาษาไทยและภาษา เขมรพร้อมกับตำแหน่งและที่เกิด	16
4	แสดงการ เปรียบเทียบหน่วยเสียงสระผสมภาษาไทยและภาษาเขมร	16
5	แสดงการ ถ่ายตัวพยัญชนะเขมร เป็นไทย	18
6	แสดงการ ถ่ายตัวสระจม เขมร เป็นไทย	21
7	แสดงการ ถ่ายตัวสระลอยเขมร เป็นไทย	22
8	แสดงการ เทียบตัวพยัญชนะเขมร โรมัน และไทย	25
9	แสดงการ เทียบตัวสระเขมร โรมัน และไทย	28
10	แสดงการ เทียบพยางค์ภาษาไทยและภาษาเขมร	30
11	แสดงการ เปรียบเทียบชื่อหน้าที่ต่าง ๆ ทางไวยากรณ์ของภาษาไทย และภาษาเขมร	131
12	แสดงการ เปรียบเทียบคำบอกจำนวนในภาษาเขมรทุกยุค	198
13	แสดงการ เปรียบเทียบจำนวนเลขบางจำนวนที่ปรากฏในภาษาไทย และในภาษาเขมรทุกยุคพร้อมกัน	215
14	แสดงคำลักษณนามประเภทต่าง ๆ ที่ปรากฏทั้งในเขมรยุคปัจจุบัน และยุคกลาง	245

ตารางที่

๓

หน้า

15	แสดงคำลักษณนามประเภทต่าง ๆ ที่ปรากฏทั้งในเขมรยุคปัจจุบัน
ยุคกลาง และยุคโบราณ	248
16	แสดงจำนวนคำลักษณนามประเภทต่าง ๆ ในเขมรยุคปัจจุบัน
ยุคกลาง และยุคโบราณ	255
17	แสดงคำลักษณนามประเภทต่าง ๆ ที่ปรากฏในโครงสร้างนามวลี
ในเขมรทุกยุค	270

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีอักษรย่อชื่อจารึกและหนังสือที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูล

1. จารึกไทย. ประชุมจารึกสยาม ภาคที่ 1
2. ประชุมจดหมายเหตุ. ประชุมจดหมายเหตุสมัยอยุธยา ภาค 1
สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2510
3. พจนานุกรมเขมร - อังกฤษ. พจนานุกรมเขมร - อังกฤษ ฉบับเฮคเดย์
(Cambodian - English Dictionary)
4. จุฬาน. จุฬานเผลง ๆ
5. จารึกเขมร. จารึกของประเทศเขมร (Inscriptions du
Cambodge) การอ้างถึงใช้ภาษาไทย เช่น
จารึกเขมร.385 หมายความว่าถึง จารึก K.385
6. นครวัด. ศิลาจารึกนครวัด
7. ราม. รามเกียรติ์ 1 - 10, 75 - 80

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย